

man i § 1 har flaaet den i Praxis antagne Fortolkning af Loven af 4de Marts 1857 fast. Jeg anseer en saadan Fortolkning for urigtig og kan ikke være med til at give min Stemme til, at man flaaer denne Fortolkning fast, og jeg skal derfor anbefale, at man under alle Omstændigheder stemmer imod denne Paragraph. Med Hensyn til Lovforslagets § 2 blev jeg ved første Behandling af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), som det vil erindres, gjort opmærksom paa, hvad der ogsaa findes antydet, men ikke saa bestemt fremsat i Motiverne, som han udtalte det, at der skulde være visse Huseiere, der i Forventning af, at Gaben udenfor deres Eiendomme vilde være bleven lagt i en vis Hvide, have bygget deres Kjædere paa en saadan Maade, at de vilde blive afgiftsfrie, men at, da Forventningen ikke er opfyldt, ere de nu efter de gjældende Bestemmelser afgiftspligtige. Forfaavidt en saadan Forventning maatte paa en eller anden Maade være bleven vakt af det Offentlige, finder jeg, at det er simpel Retfærdighed imod vedkommende Huseiere, at de fritages for denne Skat. Mit principale Forslag til § 2 gaaer derfor ud paa, at Paragraphen gaaer ud, og at der istedetfor indsættes den af mig i saa Henseende foreslaaede Paragraph. De Betragtninger, der i Lovforslagets Motiver ere fremsatte til Forsvar for Lovforslagets § 2, kan jeg, som jeg ved Sagens 1ste Behandling udtalte, ikke dele, da jeg finder det urigtigt, at Kjøderum, fordi de høre til smaa og usle Beboelsesleiligheder i Kjøberetagen, skulle svare Skat, medens de, naar de høre til større Leiligheder i de andre Etager, skulle være fritagne for Skat. Det er en Uretfærdighed, der ikke synes at burde optages i en Lov. Man har sagt, at det skulde være for at tilveiebringe Lufttræk, for at undgaae Fugtighed og overhovedet af hygieiniske Hensyn, at man har foreslaaet en saadan Bestemmelse; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at der ikke er det Ringeste iveien for at gjøre Kjøderne afgiftsfrie og dog bevirke dette Lufttræk o. s. v.; thi saasnart man ikke benytter dem, vil Skatten falde bort. Utsaa forfaavidt som dette Lufttræk maatte være vigtigt og Benyttelsen af Kjøderen paa en

Maade uvigtig, kunde man opgive Kjøberetagen som ubenyttet, og, som sagt, saa falder Skatten bort; men at fritage Kjøderne for Afgift, fordi de høre til en af de større Etager i Huset, medens man lader dem betale Skat, naar de ere indrettede til de usleste Beboelsesleiligheder, forekommer mig at være ubilligt. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale de to principale Forslag, som jeg har stillet til §§ 1 og 2. Jeg beklager, at en Uopmærksomhed har ledet mig til at affatte det subsidiaire Forslag til § 2 i en saadan Form, at det ikke kan komme til Afstemning. Det gaaer imidlertid, som man let vil see, i samme Retning som mit subsidiaire Forslag til § 1, idet de begge gaae ud paa at stille alle de omhandlede Løfts- og Kjøderum under lige Betingelser. Hvis det subsidiaire Forslag til § 1 skulde vinde det høie Things Beslutning, er det en Selvfølge, at jeg til tredie Behandling under Forventning af, at ærede Medlemmer ville understøtte mig til at faae et saadant Forslag frem, vil stille Forslag til § 2, der skal indeholde, hvad der ligger i det nu stillede, naar det sammenholdes med det oprindelige Lovforslags § 2, men som skal være affattet i en saadan Form, at det passer sammen med den § 2, som er vedtagen af Landstinget. Med Hensyn til det Forslag, der er stillet til § 3, vil det sees, at det ikke er Andet end en Redactionsforandring, der vil blive nødvendig, hvis mit principale Forslag til § 1 vedtages.

S. S. Kayser: Det Forslag, jeg har stillet til § 1, er ikke andet end et Forslag til en Redactionsforandring, men jeg troer rigtignok, den er overmaade nødvendig, thi uden den kommer § 1 til at udtale det Modsatte af, hvad der har været Lovens Hensigt. Loven har nemlig ved § 1 villet give en Udvidelse af den Fritagelse for Bygningsafgift, der hidtil har fundet Sted for visse Løftrum; men, saaledes som Ordene lyde, vil der blive en bestemt Indskrænkning i denne Henseende. Jeg skal søge at vise dette saa tydeligt jeg kan. Ifølge Forordningen af 1ste October 1802 er som bekendt Løftrum frie for Bygningsafgift, der ere begrændsede, deels af Tagflade og deels af Gavle, selv om der er anbragt Vinduer enten i Tag-